

STAATSBLOD VAN HET KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

69

WET van 12 februari 1970, houdende regelen met betrekking tot de loonvorming (Wet op de loonvorming).

WIJ JULIANA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat het wenselijk is de voorschriften van de derde titel van het Buitengewoon Besluit Arbeidsverhoudingen 1945 (*Stb.* 1963, 271) door andere regelen met betrekking tot de totstandkoming van lonen en andere arbeidsvoorwaarden te vervangen;

Zo is het, dat Wij, de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

§ 1. Algemene bepalingen

Artikel 1. Voor de toepassing van het bij of krachtens deze wet bepaalde wordt verstaan onder:

a. Onze Minister: Onze Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid;

b. werknemer:

1°. degene die in dienst van een ander arbeid verricht;

2°. degene die in de zelfstandige uitoefening van een bedrijf of beroep persoonlijk arbeid voor een ander verricht – tenzij hij zodanige arbeid in de regel voor meer dan twee anderen verricht of zich daarbij door meer dan twee personen, niet zijnde zijn echtgenoot of een bij hem inwonend bloed- of aanverwant of pleegkind, laat bijstaan, dan wel deze arbeid voor hem slechts een bijkomstige werkzaamheid is;

c. werkgever: de natuurlijke persoon of rechtspersoon in wiens dienst dan wel voor wie de onder *b*, onderscheidenlijk sub 1° en sub 2°, bedoelde werknemer arbeid verricht;

d. arbeidsverhouding: de rechtsbetrekking tussen een werknemer en diens werkgever;

e. loon: arbeidsvoorwaarde, regelende de vergoeding van de werkgever aan de werknemer ter zake van diens arbeid.

Artikel 2. 1. Deze wet is niet van toepassing op de arbeidsverhouding van:

a. personen in dienst van een publiekrechtelijk lichaam;

b. personen, aan een onderwijsinstelling werkzaam, wier arbeid bestaat in het geven van onderwijs;

c. personen die een geestelijk ambt bekleden.

2. Deze wet is voorts niet van toepassing op arbeidsverhoudingen, behorende tot een bij algemene maatregel van bestuur daartoe aangewezen categorie.

3. Alvorens Ons een voordracht te doen betreffende een algemene maatregel van bestuur als bedoeld in het tweede lid stelt Onze Minister de Stichting van de Arbeid in de gelegenheid hem haar zienswijze ter zake kenbaar te maken.

Artikel 3. 1. Er is een commissie van deskundigen, die Onze Minister op zijn verzoek van advies dient ter zake van de toepassing van artikel 8.

2. Onze Minister benoemt de leden van de commissie; voor elk lid kan hij een plaatsvervanger benoemen.

3. De leden en plaatsvervangende leden worden benoemd voor twee jaar; zij kunnen terstond opnieuw worden benoemd. Hij die tot lid of plaatsvervangend lid is benoemd ter vervulling van een tussentijds opgevallende plaats, treedt af op het tijdstip waarop degene in wiens plaats hij is benoemd, had moeten aftreden.

4. Uit de leden der commissie worden door Onze Minister de voorzitter en een plaatsvervangend voorzitter aangewezen.

5. Alvorens toepassing te geven aan het tweede of vierde lid stelt Onze Minister de Stichting van de Arbeid in de gelegenheid hem haar zienswijze ter zake kenbaar te maken.

6. Onze Minister kan regelen stellen omtrent de werkwijze der commissie. Hij voorziet in haar secretariaat.

7. De leden en hun plaatsvervangers ontvangen voor de door hen verrichte werkzaamheden een schadeloosstelling, waarvan het bedrag door Onze Minister wordt bepaald.

§ 2. Aanmelding van collectieve arbeidsovereenkomsten

Artikel 4. 1. Van het sluiten of wijzigen van een collectieve arbeidsovereenkomst doen partijen schriftelijk mededeling aan Onze Minister.

2. Onze Minister brengt de datum waarop de mededeling is ontvangen, zo spoedig mogelijk schriftelijk ter kennis van partijen.

3. Onze Minister kan bepalen, dat voor de toepassing van de voorafgaande leden het Loonbureau in zijn plaats treedt.

§ 3. Voorzieningen ter regeling van arbeidsvoorwaarden

Artikel 5. 1. Onze Minister kan, op gezamenlijk verzoek van een of meer werkgevers of rechtspersoonlijkheid bezittende verenigingen van werkgevers enerzijds en een of meer rechtspersoonlijkheid bezittende verenigingen van werknemers anderzijds, voor een bij zijn besluit te bepalen tijdvak van ten hoogste twee jaar te hunnen aanzien regelingen vaststellen van dezelfde inhoud als een collectieve arbeidsovereenkomst. Deze regelingen kunnen echter geen bepalingen behelzen als bedoeld in artikel 2, vijfde lid, van de Wet op het algemeen verbindend en het onverbindend verklaren van bepalingen van collectieve arbeidsovereenkomsten (*Stb.* 1937, 801).

2. Alvorens aan het eerste lid toepassing te geven stelt Onze Minister de Stichting van de Arbeid in de gelegenheid hem haar zienswijze ter zake kenbaar te maken.

3. Onze Minister wijst een verzoek als bedoeld in het eerste lid niet af zonder de verzoekers in de gelegenheid te hebben gesteld hem hun bezwaren daartegen kenbaar te maken.

4. Regelingen, vastgesteld krachtens het eerste lid, hebben dezelfde rechtskracht als een tussen verzoekers geldende collectieve arbeidsovereenkomst.

Artikel 6. 1. Onze Minister kan regelingen van dezelfde inhoud als een collectieve arbeidsovereenkomst, voor een bij zijn besluit te bepalen tijdvak van ten hoogste twee jaar, eveneens vaststellen met betrekking tot arbeidsverhoudingen, behorende tot een bij zijn besluit daartoe aangewezen categorie. Artikel 5, eerste lid, tweede volzin, is van toepassing.

2. Toepassing van het eerste lid kan uitsluitend geschieden op verzoek van de Stichting van de Arbeid dan wel op verzoek van een werkgever, van een rechtspersoonlijkheid bezittende vereniging van werkgevers, of van een rechtspersoonlijkheid bezittende vereniging van werknemers. Vaststelling anders dan op verzoek van de Stichting van de Arbeid kan slechts geschieden met haar instemming.

3. Van de indiening van een verzoek als bedoeld in het tweede lid doet Onze Minister mededeling in de *Staatscourant*. Daarbij bepaalt hij een termijn, binnen welke hem bezwaren tegen de gevraagde toepassing van het eerste lid schriftelijk kunnen worden kenbaar gemaakt.

4. Onze Minister wijst een verzoek als bedoeld in het tweede lid niet af zonder de verzoeker in de gelegenheid te hebben gesteld hem zijn bezwaren daartegen kenbaar te maken.

5. Regelingen, vastgesteld krachtens het eerste lid, hebben dezelfde rechtskracht als krachtens artikel 2 van de Wet op het algemeen verbindend en het onverbindend verklaren van bepalingen van collectieve arbeidsovereenkomsten algemeen verbindend verklaarde bepalingen van zodanige overeenkomsten.

§ 4. Onverbindendverklaring van collectieve arbeidsovereenkomsten

Artikel 7. 1. Een collectieve arbeidsovereenkomst of wijziging daarvan kan eerst in werking treden na verloop van vier weken na de datum waarop de in artikel 4, eerste lid, bedoelde mededeling is ontvangen.

2. Onze Minister kan in afzonderlijke gevallen de in het eerste lid bedoelde termijn met ten hoogste vier weken verlengen.

3. Indien, in geval van toepassing van artikel 10, een mededeling als bedoeld in artikel 4, eerste lid, is ontvangen meer dan acht weken vóór het tijdstip waarop ten aanzien van de onder de nieuwe of gewijzigde collectieve arbeidsovereenkomst vallende arbeidsverhoudingen het in artikel 10, tweede lid, bedoelde tijdvak is verstreken, kan Onze Minister de in het eerste lid bedoelde termijn tot dat tijdstip verlengen. Het tweede lid is in geval van zodanige verlenging niet van toepassing.

4. Van een verlenging als bedoeld in het tweede of derde lid doet Onze Minister mededeling aan partijen.

Artikel 8. 1. Onze Minister kan, indien naar zijn oordeel het algemeen sociaal-economisch belang zulks vereist, na de in artikel 3 bedoelde commissie in de gelegenheid te hebben gesteld hem haar zienswijze kenbaar te maken, bepalingen van een collectieve arbeidsovereenkomst, zolang zij nog niet in werking zijn getreden, onverbindend verklaren.

2. Alvorens toepassing te geven aan het eerste lid, stelt Onze Minister partijen bij de collectieve arbeidsovereenkomst in de gelegenheid hem hun zienswijze terzake van de in overweging genomen onverbindendverklaring schriftelijk of mondeling kenbaar te maken. Indien de tegen de collectieve arbeidsovereenkomst bestaande bezwaren kunnen worden weggenomen door in de overeenkomst vervatte verbeteringen van arbeidsvoorwaarden om te zetten in bezitsvormende maatregelen in de ruimste zin en/of pensioenvoorzieningen, gaat Onze Minister na in hoeverre partijen hiertoe bereid zijn.

3. Een besluit krachtens het eerste lid is met redenen omkleed. Het wordt in de *Staatscourant* bekend gemaakt en onverwijld medegedeeld aan partijen bij de collectieve arbeidsovereenkomst en aan de Stichting van de Arbeid.

Artikel 9. 1. Een onverbindend verklaarde bepaling wordt geacht geen deel meer uit te maken van de collectieve arbeidsovereenkomst.

2. Het is de werkgever verboden in een arbeidsverhouding waarop een onverbindend verklaarde bepaling, zo zij verbindend was, van toepassing zou zijn, ter zake van het onderwerp van die bepaling over het tijdvak, aanvangend bij de onverbindendverklaring en eindigend zodra een nieuwe voorziening ter zake, getroffen bij een collectieve arbeidsovereenkomst, in werking is getreden:

a. af te wijken van de arbeidsvoorwaarden die in die arbeidsverhouding laatstelijk van toepassing waren;

b. zo het een arbeidsverhouding betreft die eerst op of na het in het derde lid bedoelde tijdstip is ingegaan, af te wijken van de arbeidsvoorwaarden die in reeds vóór dat tijdstip ingegane overeenkomstige arbeidsverhoudingen slechts van toepassing mogen zijn.

3. Voor de toepassing van het tweede lid, onder a, worden als de arbeidsvoorwaarden die laatstelijk van toepassing waren, aangemerkt:

a. ingeval de onverbindend verklaarde bepaling zou gelden voor een tijdvak, onmiddellijk aansluitend op een tijdvak gedurende hetwelk voor dezelfde categorie van arbeidsverhoudingen een collectieve arbeidsovereenkomst heeft gegolden: de arbeidsvoorwaarden die feitelijk van toepassing waren onmiddellijk vóór het tijdstip van de onverbindendverklaring of, indien de onverbindendverklaring geschiedt na laatstbedoeld tijdvak, onmiddellijk vóór het tijdstip waarop dat tijdvak eindigt;

b. in de overige gevallen: de arbeidsvoorwaarden die onmiddellijk vóór een door Onze Minister bij de onverbindendverklaring te bepalen tijdstip feitelijk van toepassing waren.

4. Onze Minister kan bij de onverbindendverklaring een tijdstip bepalen, dat in de plaats treedt van het in het derde lid, onder a, bedoelde tijdstip.

5. Voor de toepassing van het tweede en het derde lid worden regelingen, vastgesteld krachtens artikel 5 of 6, alsmede verordeningen van een hoofdbedrijfschap of bedrijfschap, met collectieve arbeidsovereenkomsten gelijk gesteld.

6. Indien de in het tweede lid, onder a, bedoelde arbeidsvoorwaarden in strijd waren met een collectieve arbeidsovereenkomst of met enige bij of krachtens de wet vastgestelde regeling, geldt het in dat lid gestelde verbod niet voor afwijkingen van die arbeidsvoorwaarden, voor zover zij ertoe strekken de strijdigheid op te heffen of te verminderen.

7. In geval van onverbindendverklaring van een in een collectieve arbeidsovereenkomst opgenomen bepaling die ten aanzien van daarin geregelde arbeidsvoorwaarden voorziet in een tussentijdse algemene verbetering, wordt voor de toepassing van het tweede lid als het tijdstip waarop het in dat lid bedoelde tijdvak aanvangt, aangemerkt het tijdstip waarop die tussentijdse verbetering zou ingaan, en geldt, indien de in dat lid bedoelde arbeidsvoorwaarden ongunstiger zijn dan de overeenkomstige arbeidsvoorwaarden waarin bij die collectieve arbeidsovereenkomst is voorzien voor het tijdvak dat aan dat tijdstip onmiddellijk voorafgaat, het in dat lid gestelde verbod niet voor afwijkingen van eerstbedoelde arbeidsvoorwaarden, voor zover zij ertoe strekken dat verschil op te heffen of te verminderen.

8. Voor arbeidsverhoudingen die eerst op of na het in het derde lid bedoelde tijdstip zijn ingegaan, kan Onze Minister met betrekking tot door hem aangewezen arbeidsvoorwaarden van het in het tweede lid gestelde verbod vrijstelling of, op verzoek, ontheffing verlenen. Een vrijstelling of ontheffing krachtens de vorige volzin geldt onder de beperkingen, bij haar verlening te stellen. Aan zodanige vrijstelling of ontheffing kunnen voorschriften worden verbonden.

9. Ten aanzien van een besluit krachtens het derde lid, onder b, of het vierde lid, is artikel 8, derde lid, tweede volzin, van toepassing.

§ 5. Andere maatregelen in het algemeen sociaal-economisch belang

Artikel 10. 1. Onze Minister kan, indien naar zijn oordeel het belang van de nationale economie het nemen van maatregelen ten aanzien van het peil van de loonkosten in samenhang met andere maatregelen vereist, bepalen dat het de werkgever verboden is ter zake van de toepassing van lonen en andere arbeidsvoorwaarden over het tijdvak, bedoeld in het tweede lid:

a. af te wijken van de arbeidsvoorwaarden die in de betrokken arbeidsverhouding onmiddellijk vóór het in werking treden van zijn besluit feitelijk van toepassing waren;

b. zo het een arbeidsverhouding betreft die eerst op of na het tijdstip van dat in werking treden is ingegaan, af te wijken van de arbeidsvoorwaarden die in reeds vóór dat tijdstip ingegane overeenkomstige arbeidsverhoudingen slechts van toepassing mogen zijn.

2. Het tijdvak waarvoor een krachtens het eerste lid genomen maatregel geldt, omvat:

a. een gedeelte dat voor verschillende categorieën van arbeidsverhoudingen verschillend kan zijn, doch niet langer is dan een jaar;

b. een bij het besluit vast te stellen, voor alle arbeidsverhoudingen gelijk gedeelte van ten hoogste zes maanden.

3. Ten aanzien van arbeidsverhoudingen, vallende onder een bij het in werking treden van het besluit reeds in werking zijnde collectieve arbeidsovereenkomst, is het in het tweede lid, onder a, bedoelde gedeelte binnen de daar aangegeven grens gelijk aan het bij dat in werking treden nog niet verstreken gedeelte van de dan geldende werkingsduur van die overeenkomst. Ten aanzien van de overige categorieën van arbeidsverhoudingen wordt het in het tweede lid, onder a, bedoelde gedeelte binnen de daar aangegeven grens bij het besluit vastgesteld. Voor de toepassing van de eerste volzin worden regelingen, vastgesteld krachtens artikel 5 of 6, alsmede voor een bepaalde tijd geldende verordeningen van een hoofdbedrijfschap of bedrijfschap, met collectieve arbeidsovereenkomsten gelijkgesteld.

4. Indien de in het eerste lid, onder a, bedoelde arbeidsvoorwaarden in strijd waren met een collectieve arbeidsovereenkomst of met enige bij of krachtens de wet vastgestelde regeling, geldt het verbod niet voor afwijkingen van die arbeidsvoorwaarden, voor zover zij ertoe strekken de strijdigheid op te heffen of te verminderen.

5. Onze Minister kan, indien daartoe bijzondere redenen aanwezig zijn, bepalen dat het verbod ten aanzien van een of meer in het besluit aangewezen takken van bedrijf of beroep niet geldt.

Artikel 11. 1. In geval van toepassing van artikel 10, eerste lid, kan Onze Minister:

a. met betrekking tot door hem aangewezen arbeidsvoorwaarden ten aanzien daarvan bij een bij het in werking treden van het besluit krachtens artikel 10, eerste lid, reeds in werking zijnde collectieve arbeidsovereenkomst is voorzien in tussentijdse algemene verbeteringen, vrijstelling van het bij dat besluit gestelde verbod verlenen;

b. met betrekking tot door hem aangewezen arbeidsvoorwaarden een algemene vrijstelling van dat verbod verlenen;

c. voor arbeidsverhoudingen die eerst op of na het tijdstip van het in werking treden van het besluit krachtens artikel 10, eerste lid, zijn ingegaan, met betrekking tot door hem aangewezen arbeidsvoorwaarden van het bij dat besluit gestelde verbod vrijstelling of, op verzoek, ontheffing verlenen.

2. Voor de toepassing van het eerste lid, onder a, worden regelingen, vastgesteld krachtens artikel 5 of 6, alsmede verordeningen van een hoofdbedrijfschap of bedrijfschap, met collectieve arbeidsovereenkomsten gelijkgesteld.

3. Een vrijstelling of ontheffing krachtens het eerste lid geldt onder de beperkingen, bij haar verlening te stellen. Aan zodanige vrijstelling of ontheffing kunnen voorschriften worden verbonden.

Artikel 12. 1. Alvorens aan artikel 10, eerste lid, of 11, eerste lid, onder b, toepassing te geven stelt Onze Minister de Sociaal-Economische Raad en de Stichting van de Arbeid in de gelegenheid hem hun zienswijze ter zake kenbaar te maken; alvorens aan artikel 10, vijfde lid, of 11, eerste lid, onder a, toepassing te geven stelt Onze Minister de Stichting van de

Arbeid in de gelegenheid hem haar zienswijze ter zake kenbaar te maken.

2. Ingeval naar het oordeel van Onze Minister een onverwijld toepassing van een of meer der in het eerste lid genoemde bepalingen noodzakelijk is, geldt het in dat lid bepaalde niet, met dien verstande dat Onze Minister in dat geval zo spoedig mogelijk alsnog, op de voet van het in dat lid bepaalde, de Sociaal-Economische Raad, onderscheidenlijk de Stichting van de Arbeid, in de gelegenheid stelt hem hun zienswijze kenbaar te maken over het al dan niet handhaven van zijn besluit. Van de toepassing van de eerste volzin doet Onze Minister de Staten-Generaal mededeling.

3. Het in de voorgaande leden met betrekking tot de Sociaal-Economische Raad bepaalde geldt niet indien de Raad Onze Minister uit eigen beweging ter zake heeft geadviseerd.

§ 6. Slotbepalingen

Artikel 13. Het is verboden te handelen in strijd met een aan een vrijstelling of ontheffing krachtens artikel 9 of 11 verbonden voorschrift.

Artikel 14. Onze Minister kan regelen stellen, inhoudende op welke wijze een mededeling als bedoeld in artikel 4, eerste lid, dan wel een verzoek als bedoeld in artikel 5, eerste lid, of 6, tweede lid, moet worden ingediend en welke gegevens daarbij moeten worden verstrekt.

Artikel 15. 1. Onze Minister wijst ambtenaren aan, belast met het inwinnen van gegevens in het belang van de uitvoering van deze wet of met het toezicht op de naleving van het bij of krachtens deze wet bepaalde.

2. De krachtens het eerste lid aangewezen ambtenaren kunnen van ieder alle inlichtingen verlangen, die redelijkerwijs voor de vervulling van hun taak nodig zijn. Zij kunnen voorts van ieder inzage vorderen van alle bescheiden waarvan raadpleging redelijkerwijs voor de vervulling van hun taak nodig is.

Artikel 16. 1. Ieder is verplicht de van hem krachtens artikel 15, tweede lid, verlangde inlichtingen volledig en naar waarheid te verstrekken en de krachtens dat lid gevorderde inzage van bescheiden te verlenen, een en ander op de wijze en binnen de termijn, door de betrokken ambtenaar te bepalen.

2. Zij die uit hoofde van hun beroep of ambt tot geheimhouding verplicht zijn, kunnen zich verschonen van het geven van inlichtingen en het verlenen van inzage van bescheiden, doch uitsluitend voor zover hun geheimhoudingsplicht zich daartoe uitstrekt.

Artikel 17. 1. Indien Onze Minister heeft vastgesteld dat de Stichting van de Arbeid heeft opgehouden te bestaan of de haar krachtens deze wet toekomende taak te vervullen, treden voor de toepassing van de artikelen 2, derde lid, 3, vijfde lid, 5, tweede lid, 8, derde lid, en 12, eerste en tweede lid, in haar plaats de door Ons aangewezen centrale organisaties van werkgevers en van werknemers. Voor aanwijzing komen slechts in aanmerking de naar Ons oordeel algemeen erkende centrale representatieve organisaties van werkgevers en van werknemers.

2. In het geval, bedoeld in het eerste lid, kan Onze Minister slechts overgaan tot toepassing van artikel 6, eerste lid, na de krachtens het eerste lid aangewezen organisaties in de gelegenheid te hebben gesteld hem hun zienswijze ter zake kenbaar te maken.

Artikel 18. Het is aan allen die betrokken zijn of zijn geweest bij de uitvoering van deze wet, verboden hetgeen hun in hun hoedanigheid gebleken of medegedeeld is, verder bekend te maken dan voor de vervulling van de hun bij of krachtens deze wet opgedragen taak of ter voldoening aan een bij de wet opgelegde verplichting gevorderd wordt.

Artikel 19. Een besluit krachtens artikel 4, derde lid, 6, eerste lid, 10, eerste of vijfde lid, 14, 15, eerste lid, of 17, eerste lid, krachtens artikel 9, achtste lid, of 11, eerste lid, vrijstelling betreffende, wordt in de *Staatscourant* bekend gemaakt.

Artikel 20. 1. Onverminderd het in artikel 47e van het Wetboek van Koophandel bepaalde, worden burgerlijke rechtsvorderingen van werkgevers of werknemers welke voortvloeien uit niet-naleving van het bij of krachtens deze wet bepaalde, geacht betrekkelijk te zijn tot een arbeidsovereenkomst.

2. Artikel 5 van de Wet op de economische delicten (*Stb.* 1950, K 258) is niet van toepassing op voorzieningen ter zake van de overtreding van voorschriften, gesteld bij of krachtens artikel 9, 10 of 13.

Artikel 21. In de artikelen 6 en 8, eerste lid, van de Wet plaatsing minder-valide arbeidskrachten (*Stb.* 1947, H 283) wordt in plaats van „het College van Rijksbemiddelaars” gelezen: „Onze Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid”.

Artikel 22. De Wet op het algemeen verbindend en het onverbindend verklaren van bepalingen van collectieve arbeidsovereenkomsten¹⁾ wordt gewijzigd als volgt:

In artikel 4, vierde lid, wordt in plaats van „den Hoogen Raad van Arbeid” gelezen: „de Stichting van de Arbeid”.

In artikel 6, tweede lid, tweede volzin, wordt in plaats van „de Hooge Raad van Arbeid” gelezen: „de Stichting van de Arbeid” en in plaats van „zijn advies”: „haar advies”.

Artikel 8, tweede lid, tweede volzin, vervalt.

Na artikel 10 wordt een artikel ingevoegd, luidende:

„**Artikel 10a.** Indien Onze Minister heeft vastgesteld dat de Stichting van de Arbeid heeft opgehouden te bestaan of de haar krachtens deze wet toekomende taak te vervullen, treden voor de toepassing van de artikelen 4, vierde lid, en 6, tweede lid, tweede volzin, in haar plaats de krachtens artikel 17, eerste lid, van de Wet op de loonvorming door Ons aangewezen centrale organisaties van werkgevers en van werknemers”.

Artikel 23. Artikel 1, onder 4°, van de Wet op de economische delicten²⁾ wordt gewijzigd als volgt:

De vermelding van het Buitengewoon Besluit Arbeidsverhoudingen 1945 wordt gelezen: „het Buitengewoon Besluit Arbeidsverhoudingen 1945, de artikelen 6, 7 en 8”.

Toegevoegd wordt: „de Wet op de loonvorming, de artikelen 9, 10, 13 en 16”.

Artikel 24. 1. Artikel 1, eerste lid, onder b, onderdeel 1°, van de Wet minimumloon en minimumvakantiebijslag (*Stb.* 1968, 657)³⁾ wordt gelezen:

„1°. een regeling als bedoeld in artikel 5 of 6 van de Wet op de loonvorming;”.

2. Regelingen, vastgesteld krachtens artikel 12 van het Buitengewoon Besluit Arbeidsverhoudingen 1945 (*Stb.* 1963, 271), worden, zolang zij overeenkomstig artikel 27 van deze wet van kracht blijven, voor de toepassing van de Wet minimumloon en minimumvakantiebijslag gelijkgesteld met de publiekrechtelijke regelingen, genoemd in artikel 1, eerste lid, onder b, onderdeel 1°, van die wet.

Artikel 25. De derde titel van het Buitengewoon Besluit Arbeidsverhoudingen 1945⁴⁾ wordt ingetrokken.

Artikel 26. Bij de eerste benoeming van leden en plaatsvervangende leden van de in artikel 3, eerste lid, bedoelde commissie kan van de tijdsduur, aangegeven in de eerste volzin van het derde lid van dat artikel, worden afgeweken.

Artikel 27. Regelingen, vastgesteld krachtens artikel 12 van het Buitengewoon Besluit Arbeidsverhoudingen 1945, blijven van kracht. Zodanige regeling vervalt, tenzij zulks ingevolge het daarin bepaalde op een vroeger tijdstip geschiedt of de regeling door Onze Minister voordien wordt ingetrokken, een jaar na het in werking treden van deze wet.

Artikel 28. 1. Deze wet kan worden aangehaald als: Wet op de loonvorming.

2. Zij treedt in werking op een door Ons te bepalen tijdstip.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministeriële Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven ten Paleize Soestdijk, 12 februari 1970.

JULIANA.

De Minister van Sociale Zaken
en Volksgezondheid,

B. ROOLVINK.

Uitgegeven de derde maart 1970.

De Minister van Justitie,
C. H. F. POLAK.

Zie voor de behandeling in de Staten-Generaal:

Bijl. Hand. II 67/68, 9716, 68/69, 9716;

Bijl. Hand. II 69/70, 9716; Hand. II 68/69, bladz. 3832—3860; 69/70, bladz. 10—31, 168—207;

Bijl. Hand. I 69/70, 9716 (9, 30, 30a, 30b); Hand. I 69/70, bladz. 168, 431—452, 461—478.

³⁾ Laatstelijk gewijzigd bij Koninklijk besluit van 15 maart 1969 (*Stb.* 110).

⁴⁾ Laatstelijk gewijzigd bij de wet van 30 juni 1967 (*Stb.* 377).

¹⁾ Laatstelijk gewijzigd bij de wet van 27 januari 1950 (*Stb.* K 22).

²⁾ Laatstelijk gewijzigd bij de wet van 21 mei 1969 (*Stb.* 232).